

РЕШЕНИЕ

№ 5770

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5268** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. С чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от заместник - кмет на Столична община – Д. Б., чрез процесуален представител юрк. М. Т. против Решение № 1726 от 16.05.2022 г. по НАХД № 1126/2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/ 19 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-Т-С-21-04-167/12.07.2021 г. на зам. кмета на СО, с което на С. В. И. е наложено административно наказание на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДСО) глоба в размер на 300 (триста лева) лв. за нарушение на чл.23 от НРУИТДСО.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Изтъква се, че от събраните по делото доказателства безспорно доказано вмененото нарушение и правилно е ангажирана отговорност на извършителя. Моли съда за отмяна на въззивното решение, а процесното НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание – касаторът - Заместник - кмет на Столична община, не се представлява.

Ответникът – С. В. И. се представлява от адв. Г., който моли съда да остави жалбата

без уважение като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено. Претендират се направените по делото разноси. Представен е отговор на касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. моли съда да потвърди съдебното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 11.04.2021 г. около 16:00 часа свидетелите П. и З. в качеството си на инспектори при Столичен инспектор при СО при изпълнение на служебните си задължения извършили проверка в [населено място], парк „З.“ на

централната паркова алея и констатирали осъществяване на търговия от четири подвижни самостоятелни съоръжения, представляващи метални колички от И. на царевица, печени кестени и минерална вода.

Имало поставен ценоразпис поотделно за цената на всяка стока. Същата не

представила на проверяващите разрешение за извършване търговия на открито, издадено от кмета на район „О.“, на територията, на който се

извършвала търговската дейност. За парк „З.“ нямало издадени и

одобрени разрешения, като проверяващите имали информация, че отдела за търговия не издава такива разрешения за извършване на търговска дейност, както и не са издавани разрешения от кмета на район „О.“.

По време на проверката И. извършвала продажби и имало подредени клиентки на опашка. Приложен е трудов договор № 1/03.06.2020 г., с който И. е назначена на длъжност „продавач-консултант“, считано от

постъпването ѝ на работа на 04.06.2020 г., което се установява и от приложената справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от 03.06.2020 г. на НАП. Съставен е на 11.04.2021 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №21-07-073, на И. от старши инспектор в Столичен инспектор при СО за

това, че на същата дата около 16:15 часа в [населено място], парк „З.“, централна алея извършва търговия на открито, предлагайки за продан царевица, печени кестени,

минерална вода на подвижни съоръжения – четири броя метални колички, заемащи площ от около 4 кв. м., публична общинска собственост, без разрешение за ползване

на място за извършване на търговия на открито върху терен общинска собственост, издадено от кмета на район „О.“ при СО. Като нарушена се сочи разпоредбата на чл.23 от НРУИТДСО. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процено то НП.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - същите са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им и съдържат изискуемите от закона реквизити. За

да отмени НП обаче съдът е достигнал до извод, че неправилно е ангажирана отговорност за нарушение на чл. 23 от НРУИТДСО на лицето – С. И., доколкото същата не е извършвала търговска дейност за своя сметка, а е била наета на трудов

договор.

Решението на районния съд е правилно.

Районният съд е извършил подробен анализ на събраните в хода на производството доказателства и доказателствени средства, с които настоящият състав се съгласява изцяло. Въз основа на фактическите установявания е изградил и правилни правни изводи.

Съобразно правилото на чл. 23 НРУИТДТСО, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Съответно, за извършване на търговия без разрешение чл. 23 НРУИТДТСО се налага административно наказание по чл. 36, ал. 1 НРУИТДТСО. Ответникът по касация категорично не попада в приложното поле на понятието „търговец“, употребено в НРУИТДТСО. В случая е безспорно доказано, че И. била наета по трудов договор във фирма „Васита“ ЕООД като продавач - консултант и не е извършвала дейност в качеството на търговец, предвид което неправилно е подведена под административнонаказателна отговорност вместо търговецът, за което полага труд. Дейността на продавач-консултанта е дейност по фактическо изпълнение на възложени от работодателя трудови задължения, поради което не е налице и хипотезата на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадените актове и наличие на съществени процесуални нарушения в производството, каквито не са установени.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане за присъждане на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на ответника, касаторът следва да бъде осъден да заплати същото в доказани размер от 500 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1726 от 16.05.2022 г. по НАХД № 1126/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. В. И., ЕГН: [ЕГН] сумата от 500 /петстотин/ лв., представляваща направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

